

DE CE NU RĂMÎN ABSOLVENȚII DE LICEU ÎN SAT?

Omul venit de la centru era pus în încercătură, nu știa ce hotărâre să ia, cu toate că avea muncă de răspundere.

— Nu, nu mai amintim!

— Îl construim noi!

Vocile din sală se învâlmă sau și omul de la centru nu le mai putea ține piept.

Stăți, tovarăși. Am venit doar să discutăm.

— Ce să stăm, aici nu mai e nimic de discutat. Noi am hotărât: îl construim singuri!

— Am zis să discutăm cu dumneavoastră pentru ca banii pe care i-ați strâns și îi veți mai strânge anul acesta să nu-i risipiți pe alte lucruri. Vom discuta și cu satele vecine și anul viitor, împreună, o să-l construim.

— Îl construim singuri, acum și nu la anul!

— Un liceu nu este o magazie, construcția o să vă coste mult.

— Îl construim. Vrem să avem liceu în satul nostru, să nu mai umbre copiii la Timișoara sau prin alte locuri.

Cine a dat titlul tonului acestor hotărâri devenită apoi unanimă, este greu de spus. În adunare, președintele cooperativei agricole, cooperatorii de la grădina sau zootehnie, salariații de la micuta întreprindere de mobila, directorul gospodăriei de stat, cu toții au cerut construirea liceului — chiar în acel an — cu forțe proprii. Până în toamnă, în Peciu Nou a fost ridicat liceul. De altfel, am convingerea că s-ar fi întimplat la fel și la Runda, Giulvăz, ori în alt sat, dacă s-ar fi pus problema unu liceu. Ce i-a determinat? Respectul dintotdeauna pentru școală al țărânului.

Mi-a reamintit toate acestea situația pe care o am acum în față. Cursurile liceului teoretic

din Peciu Nou au fost absolvite de 33 de fete și băieți — localnici și din satele din jur. Dintre ei doar 6 au intrat la facultate. 12 urmează cursurile unor școli medii economice de specialitate ori sanitare, 14 s-au angajat în producție (numai două fete în comună, funcționare la cooperativa de consum), iar o fată stă deocamdată acasă.

Peciu Nou este chiar un caz singular? Să aruncăm o privire și în satele din jur. Din Runda și Crai Nou, 18 băieți și fete au absolvit liceul cu ultimele 3 promoții. În sate au rămas însă doar trei fete; două absolvente din ultima promoție nereușind la facultate stau acasă, iar o alta este angajată ca secretară a școlii generale din Crai-Nou. Un singur băiat a intrat la I.C.F. Patru urmează cursurile unor școli medii tehnice dar care nu au nici o tangență cu satul. Ceilalți sînt angajați în Timișoara în muncă de o calificare inferioară.

Cu diferențe în plus sau în minus, dar care nu schimbă

ION ȘERBU

(Continuare în pag. a V-a)

ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT

La Hunedoara au început lucrările pentru dezvoltarea fabricii de oxigen tehnologic destinat procesului de elaborare și prelucrare a metalului. Primul grup de fabricație, care urmează să fie pus în funcțiune anul viitor, va avea o capacitate de 18.000 mc oxigen pe oră.

AUTOMATIZAREA UNOR SERVICII PUBLICE. Un co-

lectiv de ingineri și tehnicieni de la Institutul de cercetări telecomunicații din București, a realizat o mașină automată pentru vânzarea cărților postale, timbrelor și rechizitelor pentru corespondență prin poșta, precum și un automat pentru schimbarea monedelor. O caracteristică a acestor aparate constă în faptul că sînt simple de manevrat. La introducerea ultimei monede, ce

formează prețul de vânzare, un mecanism eliberează automat cartea postală, picul sau ilustrata solicitată. Un dispozitiv selectează, verifică și numără monedele introduse, de 0,15 și 0,25 lei, sau de un leu, în funcție de valoarea articolului solicitat. Când cumpărătorul nu are bani potriviți se va putea adresa automatului de schimbare monede.

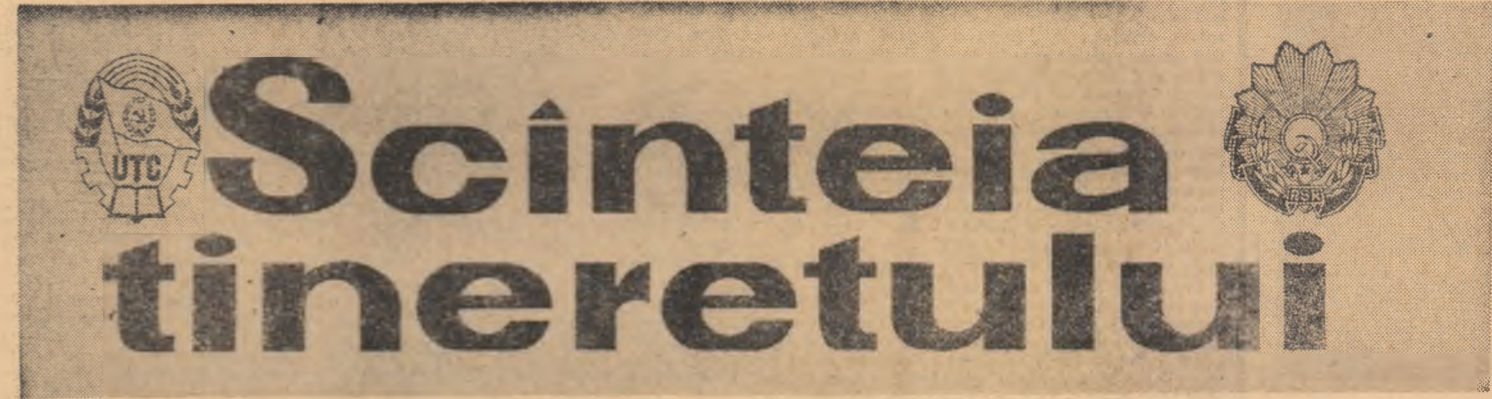
PE MALUL LACULUI Tăbăcile din Constanța, se apropie de sfîrșit construcția unui complex astronomic popular. El va cuprinde un planetariu, un observator astronomic dotat cu instrumente moderne, cu o putere măritoare de pînă la 375 de ori, o stație de observații solare, o terasă de 40 mp pentru observarea nocturnă a corpurilor cerești etc.

Duminică seara, la Casa de cultură a sectorului nr. 1, cu ocazia sărbătoririi zilei recoltelor, a avut loc un bogat program artistic

O DELEGATIE DE SCRITORI ROMANI, formată din Ov. S. Crohmălniceanu, Horia Lovinescu și Marin Preda, a plecat la Geneva pentru a participa la o masă rotundă organizată de Comitetul Executiv Internațional al Penclubului și Centrul Suisse-Romand al Penclubului. Tema reuniunii este: „Literatură în slujba păcii și a respectului demnității umane, conform Cartei drepturilor omului”.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6029

6 PAGINI — 30 BANI

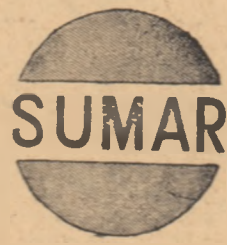
MARȚI 8 OCTOMBRIE 1968

IN PAG. A 2-A

- Pe micul și marele ecran: — ZOLA ȘI... — „O SINGURĂTATE DE CONTRABANDA”
- SAPTAMINA MUZICALA

IN PAG. A 3-A

- Viața de organizație: V-ați gândit pe cine să alegeți?

IN PAG. A 4-A

- Avem la inimă schimbul de miine. Da, dar inima-i de gheață

IN PAG. A 5-A

SPORT

- Breviar olimpic
- „Omul fără vîrstă pentru fotbal”
- Au doborât popicările și nu... popicele!

PATRIOTISMUL — conștiința de sine a unui popor

„Vom fi totdeauna ceea ce am fost și mai mult decît atîta”

Tot ceea ce a avut durabilitate în timp, ba și a cucerit tărîmul eternității, s-a înălțat și a crescut în puritatea sentimentului patriotic, la căldura lui strămoșească, care ne-a strîns, pe toți din cele patru unghiuri, lingă el, ca lingă o mamă. Deasupra „movilelor de eroi” stă mărturie același sentiment adînc care a legănat în brațele sufletelor ce s-au stîns, idealuri și aspirații înfăptuite cu prețul vieții în cele mai năpraznice momente, cînd neamul își înceașa destinul lui în fața istoriei. Generații întregi, au trăit, au luptat și-au

Vasile Vetișanu
cercetător
la Institutul de filozofie
al Academiei

lăsat țesute în măguri de lumină, legile necrisce ale acestui izvoditor pămînt românesc, de libertate și dreptate socială. În cutuză și vîltoja străbunilor peste toate opropiștile acestui neam încercat, și deasupra lor, sufletul românesc s-a ivit netemător, înfășurat în briele doinei care ne răscolea și ne alina durerea. Sentimentul național nu a parodiat niciodată, el s-a opus oricărei asuprii

naționale și firesc, ca apele, ca vînturile, a luat în cursul său, pe valul nostru de istorie bîntuitor, toate aspirațiile în care omenia, bună-conștiința și înțelegerea cu alte popoare și naționalități a stat la loc de cinste. Așa ne-am înfîlțit pe noi înșine întotdeauna și niciodată istoria — cealaltă — scrisă, n-ia consemnat în paginile ei mărețe, dominația și asuprirea, cîmpoșirea și supunerea altor popoare. Titlul realității noastre ca neam, ca națiune, și găsim în nestinsa setă de dreptate, înfîc cum arată marea

(Continuare în pag. a IV-a)

ORE DE EROISM LA PORȚILE DE FIER

Mărturisesc că multe idei preconceptuate despre șantierul de la Porțile de Fier n-am avut; mi-am amintit doar de ciudața umire pe care mi-o trezeau imaginile jurnalelor de actualități sau fugara surprindere a lucrărilor din gaura unui tren care își încetina mersul pe marginile Dunării.

Mă gîndeam la insensibilitatea cuvintelor, ajunse să numească sub același număr de sunete, manifestări cotidiene ale muncii sau gigantice revărsări de forțe. Pe șantierul hidrocentralei de la Porțile de Fier, recuzita reportericească își pierde valoarea. Aproape că nu îndrăznești să scoți carnetul pentru a-ți nota un amănunt sau altul, îți dorești în gînd, formidabila memorie de a păstra, limpezii, nealterate, toate momentele care urmează pătrunderii în această imensă celulă a puterii omului.

SĂNĂTATEA PĂMÎNTULUI

Pornim de la batardouri. Acum, după trei ani de la executarea primei celule la batardoul Faza I, A. nimeni nu le mai acordă importanță. Impunitate adînc în apa Dunării, ele au deschis, înspire mal, șantierul propriu-zis. Zilele batardourilor au avut un eroism aparte; dar oamenii nu-și mai amintesc nici siragul de nopti petrecute în lupta cu apa, nici oboseala, nici sacrificiile. Este cîndat ce rămîne în aminti-

re: fragmente de emoiții, rezidurile unor momente unice, temperatura unei atmosfere. Cineva se mai miră încă, tulburat de forța de neimaginat a apei: un bloc de beton abia mișcat din loc de 3 macarale, devenea, aruncat în

Reportaj de
GALINA
BĂDULESCU

(Continuare în pag. a II-a)

Recollatut strugurilor la I.A.S.-Bucium

Incepînd din a doua jumătate a lunii iunie, în coloanele ziarului nostru au fost publicate răspunsurile unui număr însemnat de tineri scriitori la ancheta inițiată de redacția „Scinteia tineretului” sub titlul: „PENTRU CINE SCRIM? PENTRU CE SCRIM?”. În cuvîntul lor, veritabilă panoramă de confesiuni literare, de profesii de credință, scriitorii tineri au abordat, cu deplină sinceritate și, în general, cu o înaltă conștiință artistică, probleme grave care se referă la mobilurile intime ale procesului de creație și la destinația operii de artă. Ancheta găzduită de noi s-a încheiat, ecourile ei persistă încă.

Uneli s-au cristalizat în impresii, altele în veritabile articole autonome, avînd ca punct de pornire una sau alta dintre afirmațiile emise în timpul anchetei. Le consemnăm, ca atare, invitînd, în același timp, pe toți scriitorii să-și expună opiniile în legătură cu discuțiile ce s-au purtat și cu problemele care au fost supuse inițial dezbaterii tinerilor creatori de literatură. Ziarul nostru intenționează ca această firească și necesară continuare a anchetei inițiale să fie integrată activităților publicistice, dezbaterilor care este înfîlțit un eveniment deosebit al vieții noastre culturale — Conferința pe țară a scriitorilor.

CITITOR ȘI SCRITOR

de acad. MIHAI BENIUC

Am urmărit cu interes ancheta cu privire la rostul scriitorului deschis de „Scinteia tineretului” printr-o scriitorie din țara noastră. Impresia generală cu care am rămas citind-o este aceea a răspunderii sociale simțite de fiecare atunci cînd se prezintă prin scrisul său în fața publicului. E o garanție aceasta că literatura nouă devine confluent spre inima cititorilor, trăgîndu-și vigoarea din aceeași substanță socială și umanitară comună oamenilor din această țară.

„Nu scriitorul își alege publicul, publicul îl alege pe scriitor”, spune de exemplu Ana Blandiana, iar prin aceasta subliniază condiția socială a scriitorului integrat în conștiința colectivă. Căci dacă putem concepe pe Orfeu poetul fără poeme, rămas în mit prin forța cîntecului său care îmblinzește soarele și mută stîncile nu putem concepe un Orfeu refuzat de conștiința oamenilor, neamcorat într-un fel sau altul în sufletul lor. Publicul te alege prin ceea ce tu ca scriitor ai înfăptuit mai trainic, cu bun comun, asemănător să zicem cu o finită publică, un parc, un monument sau fie și numai o bancă sub un castan. Căci scriitorul în ordinea spirituală este un creator de bunuri de uz obștesc. Așa ceva nu se poate face decît cu

(Continuare în pag. a II-a)

Poate că Dunărea a transmis constructorilor Hidrocentralei de la Porțile de Fier mișcările marinărești de fanioana. Poate că Dunărea preia vorbele constructorilor și prin vibrațiile apelor ei, le duce acolo unde se simte nevoie de ele

Foto: C. CONSTANTIN

ÎN CURÎND

CEA DE-A

VI-A EDIȚIE A

În vederea acestei manifestări, ziarul organizează un concurs de poezii originale inspirate de anotimpul în care ne aflăm — toamna, — deschis tuturor tinerilor cititori. Cei care doresc să participe cu lucrări proprii, sînt invitați să le expedieze pe adresa redacției, cu mențiunea pentru SERILE „SCINTEII TINERETULUI”. Cele mai bune poezii vor fi premiate în cadrul manifestărilor ce vor avea loc la cea de-a VI-a ediție a „SERILOR”.

Ultimele poezii pot fi trimise ziarului pînă la data de 24 OCTOMBRIE a. c.

Intr-unul din numerele viitoare vom reveni cu amănunte privind data și locul desfășurării „Serii”, precum și programul acesteia.

caleidoscop

Detest intenția frauduloasă și mă mir că mai avem oameni în stare să ne mintă cu atîta seninătate și credință față de ei înșiși. A lua faza, cum se spune într-un limbaj neacademic, este încrederea deliberată de a înșela. Mergi la piață și te ugi la grămada de mere, platote parcă de un genial pictor al naturii, și acasă găsești în traistă niște caracatură acre, palide, schizofrenice, bune numai în plăcintă.

La restaurant, a lua faza înseamnă a pune ștergere curate dinaintea ta și să te uiți la înșelăciunile sale și să dai rîndurile ziaristilor. Mergem pe usa din dos a unor repatare ori plășări (nu toate, slavă Domnului!) și o să vă piară pofta de mîncare. Cheine-rul poartă mînușii albe și te servește pe stînga, ca la Paris, dar lăzile de gunoaie

slavă Domnului!) și o să vă piară pofta de mîncare. Cheine-rul poartă mînușii albe și te servește pe stînga, ca la Paris, dar lăzile de gunoaie

slavă Domnului!) și o să vă piară pofta de mîncare. Cheine-rul poartă mînușii albe și te servește pe stînga, ca la Paris, dar lăzile de gunoaie

torul, de a se spîlă pe mină, umbli în oale cu destul și tine predilec de igienă. Mătura este un obiect de muzeu, n-a auzit de ea. Ține în

blăce. Există zile de miere, cînd sollicitorul este primit cu flori pe masă și surris numărul 3, petiția dansează, nu alta, de pe un birou pe altul, dar mai ales există zile negre, cînd stai și te ugi la funcționarul înmărgit de plietisală, cărora parcă i-ai furat copilul de cineva luni din leagăn. El e pus acolo să te servească, nu să-ți amintească lucrul acela atât de banal că și răbdarea e o virtute. El știe să facă față numai cînd simte în preajmă ochii sefului. Atunci să te lii dulceață, atunci să vezi ce dragoste de lucru are. După asta: Dumnezeu cu

(Continuare în pag. a IV-a)

FATA

de EUGEN BARBU

sau lingă murecovii din supă. Pute ea la groapa lui Ouzun și responsabilul își suride dulce, invitîndu-te: „Mai poftiți! Mai poftiți la ce? La neglijență, la lipsă de respect față de client. El, acest individ, care ar trebui să abie obiceiul doc-

dulap tăvi de argint, dar te își servește potroaca lingă o lingură știrbă, ruginită, ca val de ea. Facem specializarea la Academia furculiței și nu știm ce-i pahar curat. Să venim și la poliție, că tot vorbim despre servicii pu-

PREDEAL: Umbre matinale Foto: LICIA IOSIF

(Urmare din pag. 1)

dragoste și cu gândul la cei care într-un moment de elevație vor spune bunănoară, nu știu care dintre ei... „Nu credem să-nvățăm a muri vreodată, Pururi toată înfășurată în manta-mi Ochiul mei ridicam visătorii la steaua singurătății” sau un altul va ține cartea lui Corvantes în mână, va rămâne visător gândindu-se la destinul uman și la cavalerul în asalt contra morilor de vint.

Cred că are deplină dreptate Al. Ivăscu când zice: „A-ți dispreful călătorii înseamnă a te învâncă, pentru că prin el scriitorul încearcă să existe mai mult și mai esențial” — evident pînă prin această drumul unic al creației artistice umane: pătrunderea în conștiința altor tîni, cei de azi și cei de ieri, iar mai departe nu mai puțin în cerul și în pămîntul tribului cel-lă datorează scriitorului cititorilor săi: „A nu le da însă delect ce știu și a-i adormi spunându-le ce știu prea bine, înseamnă a se condamna la izolare întrucît nu se stabilesc curente de comunicare decît acolo unde există diferențe de nivel”.

Desigur, scriitorul nu poate fi doar un vot în plus față de ceea ce reprezintă adevărul cititorilor, tot așa cum nu poate fi nici glasul celui ce strigă în deșert. Aici cele două extreme se ating pînă la a se confunda una cu

alta. Izolarea scriitorului prin impermeabilitatea operei sale înlocuiește și reducerea acestuia la valoarea locului comun și echivalente cu anularea specificului scriitoricesc — transmiterea unui mesaj.

Probabil că, în realitate, tragedia Oedip n-a avut niciodată loc dect în forme parțiale și dispersate, dar Sofocles l-a dat acest intruchipare literară în care te cutremuri nu pur și simplu de destinul acestui nefericit rege, ci

cu toată marea și-ți vine parcă să-l îndemni cu versurile lui I. Barbu: „Menestrel trist, mai aburit Cu vinul vechi dă-mi la muntă, De cucerul mare dăruit Cu pungă, panglică, beteli cu funtă,

Mult îndărătnico menestrel, Un otoc larg tot mai înocărit, Zi-mi de Laponia Enigel Și Crypto regele — clupească!”

Vii la scriitor poate cum mergeau anticul la oracolul din Delfi sau la Sibila din Cumae, vi și revii, iar în aleele răspunșuri găsești noi adevăruri apuse în cuvinte plduitoare. Dacă la un scriitor nu se mai revine înseamnă că nu a reușit să angajeze dialog cu cititorii săi.

Opera adevăratului scriitor — așa ca fîntina Castalie, așa și nu se găte și întînește pe cei ce beau din ea. Iar așa vine și timpul nostru, se gătește în lupta și idela oamenilor de azi, continuatori ai celor din ieri și înainte mergători ai celor de mîine. Mai e nevoie să spun că a fi scriitor în România de azi e socialismului și a statorniciei lupte pentru pacea popoarelor înseamnă să soți apă vie pentru cei ce azi o caută, s-o scoți și din plastră seacă? Dar izvorul nu trebuie căutat așa de mult... El se gătește în stîncă vie a inimii oamenilor ce muncesc.

CITITOR ȘI SCRITOR

Scriitorul este un împuțat în artă, dar este un împuțat în viață, iar gestul său poate fi asemănat cu al soldatului de la Maraton, care cînd exclamă: „Am învins!” El nu are răfuțe de a fi nici fără victorie celor pe care-i reprezintă, nici fără cei care așteaptă vestea cea mare. Iar cîmpul de luptă de pe care se întoarce la public scriitorul este al confruntării destinului uman în forma conștiinței angajate concret în acțiuni decisive pentru individ și colectivitate, fie instantanee, fie de durată.

Impuțecul al cuvîntului este acela care se știe face ascultat, nu pentru că strigă mai tare, nici pentru că spune pur și simplu „bună ziua” sau „afară e timp frumos”, ci pentru că la un moment dat zice bună oară ca Hamlet pe gânduri: „A fi sau a nu fi...” Sau face ca Ivan Karamazov al lui Dostoevski să se întîlnească Marele Inchizitor cu Isus Christos.

simți revolta împotriva unor legi de fier care e nedrept să fie inextinguibile ar omul e mare nu pentru că e supus lor, ci pentru că în conștiința sa nu se împacă cu ele, chiar dacă vin de la zei. În sensul acestei literatură ca Mimesis nu-l aduce cititorului o nemiloșită copie după natură, ci cazul cel mai pregnant obținut prin sinteza intelectuală, a ceea ce poate fi mai convingător pentru ilustrarea ideii, propriu-zis a conflictului de idei. Iar așa Cătharsis de care ne vorbește Aristotel este ca un foc ce nu curță pur și simplu, ci face ca din zgrăz metalul să iasă căld, — adică sufletul în nărușita spre mai uman.

Un scriitor la pe celitorul său de mîna și-l duce ca Virgil pe Dante în Infern sau îl îndreapă spre Purgatoriu și Paradis. Iar dacă la întoarcere cititorul spune: Nu-l adevărat! atunci

străzi cotropite de o ceață uscată, știe să ne evocă o nostalgie a localurilor de noapte, adică amănunte ce scapă de obicei filmelor de acțiune, cu eroi care-l condiționează existența de ritmul împușcăturilor. Eroul, frumos cum aminteam, are o îmbrăcăminte de o eleganță boemă, un alb al gulerului de cămașă pur ca o zăpadă pînd pe note într-o sunsonetă, degete lungi și gesturi fine cum numai înzombile liceencelor își pot imagina. Vorbește puțin și rar și are ochi săbiștiiți, pe care cercărește știu să-i scoată în relief... Dar ce „sălujește” el și, prin el, ce vrea să ne arate realizatorul filmului? Desigur, un bun actor nu-i deic un bun actor. Dar? Să zicem că ar fi vorba de un clădător. Aznavour sau Adams, cum l-au admira interpretând spre exemplu, cîntecul acela stupid pe care-l zice acum Margareta Pis-

„O SINGURĂTATE DE CONTRABANDĂ”

În prima săptămîină a noii săptămîni, înainte de debutul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii, viața muzicală bucureșteană s-a concentrat în jurul celor două manifestări ale Filarmoniilor: recitalul unui reputat oaspele — pianistul elvețian Hary Dattwyer și concertele de la sfîrșitul săptămîinii cu un program de „zile mari”: „Ringul” lui Filip Lazăr, Concertul lui Schuman în interpretarea lui Dattwyer și Requiemul lui Mozart.

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

Te MICUL și MA RELE

ZOLA și... de RADU COSAȘU

egal, dar nu și și-și explică. Ce ne oferă pentru eroul său acest film? Absolut nimic în afara unor imagini cu o dramaturgie fascinantă a căderii stînei. Jef Castelle și celelalte scene de ore pe care și le petrece între două asasinat, exactate la o comandă însoțită de un generos tarif „simple” cu spațiu fără puncte cardinale. Eroul este odios, ucidă, peste de o nuanță aparte, nu-i împozază partenerul distigil, și cere și obține doar altul necesar executării misiunii sale. Si este înconjurat de o perpetuă teamă, care nu are nimic omenesc în ea, ci dacă se poate spune, e absolut normal în și pentru „activitatea” sa.

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

valuri, semeni unui alge, apa și cîștina îndiferență, resistind cu încapăținare celorlalte zeci de tone. Acum, unul lângă altul, batardourile au tăcut un perete între șantier și apa Dunării. Deasupra, acolo unde vîntul a adus țărîna pămîntului, a crescut țărîna. Și parcă betonul și fierul, aceste insensibile materiale de lucru, au rodit viață. Sau poate pămîntul, ascuns cu efieva zeci de metri sub celelalte batardourilor, n-a rezistat ispitei de a rodi.

MESTERII MANOLE AI BETONULUI

Sus, la cap intermediar-ecruză, ajuns cu greu pe platforma înălțată la 68 de m. Impresur, vîntul vibrează prin pîndurile de scheletă metalică. Tudose Gheorghe și Alexa Constantin au făcut Blacuz, Argesul. Nu îndrăznesc să-l întreb ce l-a atras spre această nouă hidrocentrală în construcție, de teamă să nu rîdă de naivitatea mea. La stîlă metri înălțime, oamenii își ghibesc gîndurile.

ORE DE EROISM LA FIECARE INCEPUT E O TINEREȚE

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

mai continuu subînțierii dar nici nu știu cum să cît mai puțin brutat, cît, cît mai nuanțat — actual de oțată al lui Zola cu înereții înfloritorii, acel nînușăși cu melodicele lor țică uoară. Fieștie, să nu am problemele, să nu le canic, să nu judecăm pri-nu, să nu, să nu... — la imoi ce legătură poate Zola și, doamne lartă-mă, hău? Poate că nu e nici ră. Nu e. Bun. Dar mî seastă domnișor cîntînd pentru toată Europa: ra-elegantă, trend enormă

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

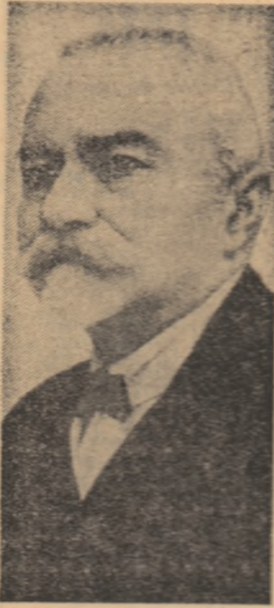
„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

„SĂPTĂMÎNA MUZICALĂ”

CINEMATOCRAFE
VERA CRUZ — cinema-scop
SABURAU...
PLANETA MAMUZELO...
VICONELE PLĂTEȘTE PO...
CĂDEREA IMPERULUI RO...
SURPRIZELE DRAGOSTE...
FRUMOSELE VACANȚE...
ZILE DE VARĂ...
ROATA VIITII...
TAFY ȘI VINĂTORUL...
FRATELE DOCTORULUI HO...
UN DOLAR GĂURIT — cine...
INIMĂ DE MAMĂ — cine...
TREI COPII „MINUNE” — cine...
CALINA...
NEINTELESUL...
VIVA MARIA — cinema-scop...
VIN CICLIȘTII...
TELEVIZIUNEA
17.30 — Consultații la matematică...
18.00 — T. V. pentru specialiști din industrie...
18.30 — Curs de limba engleză...
19.00 — Pentru tineret: Colegiul nostru, doctoranzi...
19.30 — Telegazeta de seară...
19.50 — Buletinul meteorologic...
20.00 — Filmul serial: „Vikingii”...
20.30 — Muzică ușoară românească...
20.45 — Seară de teatru: „Nunta înșăgerată”...
22.45 — Telegazeta de noapte...
23.00 — Închiderea emisiunii.

VIATA DE ORGANIZATIE
V-ATI GINDIT PE
CINE SA ALEGETI?

GINDURI LA
CENTENARUL
RACOVITA

CREATORUL
BIOSPEOLOGIEI

de prof. dr. doc. Traian Orghidan

N-am fi putut pune intrebarea din titlu...

Care vașazică, un comitet care coordonează activitatea...

unele motive demne de luat în seamă. Motive care pot părea...

O aniversare care n-a fost înscrisă în calendar...

În Capitală, pe o stradă strălucită cu plopi înalți...

Păi, ne precizează el mîhnit, ca locuitor îl am pe Vasile Enciu...

O asemenea afirmație nu suportă nici un comentariu. Și totuși...

În ziua debutului — 1 octombrie 1966 — unul din acei oameni entuziaști...

Să lășăm la o parte comoditatea, lipsa de interes a efortului...

Situația nefirească în care se află organizația U.T.C. din comuna Ghioroc...

ORGANIZATORUL ȘTIINȚIFIC

de Acad. Ștefan Milcu

Emil Racovita a fost cel dintîi de felul și original ca creator...

de Acad. Ștefan Milcu

Este deosebit de instructiv și exemplar conștientizarea...

de președinte al Academiei Române — după ce a fost senator al Universității din Cluj...

La întoarcerea triumfală din celebra expediție antarctică...

ERA LA CLUJ UN PROFESOR NEOBÎȘNUIT...

UN SAVANT PE STADION

Dr. Dan Coman, Directorul Institutului de Speologie din Cluj...

De orice fel, practicăm pe vremea acestor sporturi, cochetăm cu eroismul...

trăiește în vremea? Ser se gîndește la cele două a înfruntat cîmpul...

Bișneșul i-a fost primit după cîștigul, cînd, strălucit în anul IV la Facultatea de Științe...

Am eșuat atunci că Emil Racovita avea nevoie de un tîndur natural care să fie și sportiv...

Într-o bună zi, din anul 1929, a apărut cartea sa „Evoluția și problemele ei”...

PORTILE DE FIER

comprimă la el în câteva cuvinte simple, banale dar emoționante...

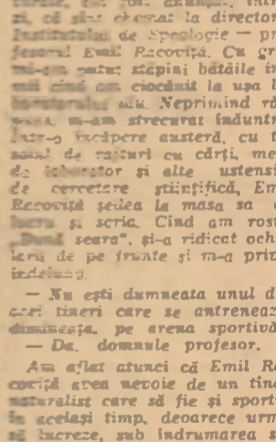
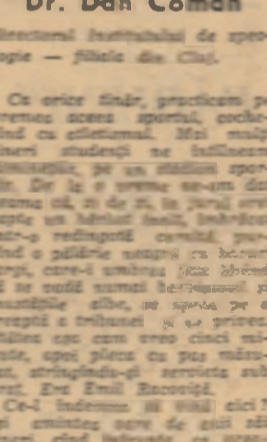
neapăsătoare manifestări de curaj. Topul reușește să se dea după asmeșul țepos...

a utilității tale. Participăm la o lucrare utilă și munca noastră...

mi-l stîmcesc apoi oamenii este repede calmat de simptomele lor...

La eșecul aval, portile imense se vor închide peste câteva luni.

Despre tîndurul sudor Vlad Ion se poate spune că... a crescut în meserie o dată cu șantierul.

de peste hotare

Dezbaterile din Adunarea Generală a O. N. U.

NEW YORK 7 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Ședințele plenare ale Adunării Generale a O.N.U. continuă să fie consacrate dezbaterilor generale.

Luna cunoscută în ședința de luni dimineață, ministrul de externe al Franței, Michel Debré, s-a referit pe larg la necesitatea întăririi și sprijinului eficient al O.N.U. „Organizația Națiunilor Unite — a declarat el — a fost creată și trebuie să existe pentru a asigura pacea între state, determinând respectarea suveranității celor slabi de către cei puternici și, în acest scop, pentru a inspira și impune respectarea legii internaționale — garanția libertății popoarelor și oamenilor”.

Cuvântarea șefului delegației franceze s-a axat în continuare pe problemele „respectării drepturilor popoarelor de a-și hotărî singure soarta”. „Respectării legii internaționale”, „sprijinirii eforturilor părților în curs de dezvoltare” și „necesității dezarmării”. Referindu-se în legătură cu prima problemă, la războiul din Vietnam, Michel Debré a subliniat că această „demonstrare a dificultății pentru un popor de a-și hotărî singur propriul său regim, la adăpost de ingerențele străine”. El a

arătat că numai prin respectarea acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam se pot găsi bazele unei reglementări durabile a acestei probleme”. În legătură cu războiul bio-frez, șeful delegației franceze și-a exprimat părerea că „această problemă durabilă poate fi reglementată numai printr-o soluție care să țină seama de personalitatea incontestabilă a acestui popor”.

Subliniind că Franța se pronunță pentru „o dezarmare autentică care să țină seama de securitatea tuturor și nu numai a unor”, Michel Debré a arătat că „dezarmarea trebuie să aibă în vedere în primul rând arsenalele militare existente” și că „ea trebuie să fie însoțită în același timp de o dezarmare convențională profundă”.

Referindu-se la problema europeană, șeful delegației franceze a arătat că „Europa are nevoie de destindere, de o destindere profundă și durabilă — poartă necesară spre cooperare și înțelegere. Fiecare țară, conștientă de partea sa de responsabilitate trebuie să contribuie la edificarea destinului nostru comun”.

Au mai luat cuvântul în ședința de luni dimineață, reprezentanții Etiopiei și Marocului.

Peste 700 de studenți au participat duminică la o demonstrație în apropiere de Tokio. În timpul căreia au cerut evacuarea bazei militare americane de la Taichikawa. În timp ce demonstrații se apropiau de intrarea principală a bazei americane, poliția a intervenit cu brutalitate pentru a împiedica. Numeroși studenți au fost arestați.

„BRANȚ” LA UNIVERSITATEA COLUMBIA

Conducerea Universității Columbia a dat publicității raportul Comisiei instituite să studieze cauzele manifestațiilor studențile de la această universitate, din luna aprilie și mai, când s-au înregistrat sute de răni în cursul ciocnirilor cu poliția și peste 700 de studenți au fost arestați. Raportul constată că multe din majoritatea cererilor studenților sunt legitime.

Raportul constată că manifestațiile s-au bucurat de sprijinul mării majorități a celor 17.500 de studenți ai universității, precum și de sprijinul majorității corpului didactic. Poliția din New York este acuzată de faptul că s-a dus la acțiuni brutale. Intreprinse individual sau în grup împotriva demonstrațiilor, iar metodele de forță au fost considerate inadecvate. Brutalitatea poliției nu poate fi prin nimic justificată, se afirmă în raport, iar comportarea studenților nu poate scuza în nici un fel acțiunile poliției și nu poate stemeniza blamul ce planșază pe drept, asupra ei.

Raportul recomandă folosirea tuturor posibilităților și mijloacelor pentru a permite studenților să influențeze în bine desfășurarea procesului de învățământ și a altor activități universitare.

Comunicat româno-belgian

BRUXELLES 7 (Agerpres). — La încheierea vizitei în Belgia a ministrului comerțului exterior al României, Gheorghe Ciocâr, a fost dat publicității un comunicat comun în care se spune că, în timpul convorbirilor de la Bruxelles, miniștrii comerțului exterior ai celor două țări au constatat că în ultimii ani schimbările comerciale între România și Belgia s-au dezvoltat într-o măsură considerabilă. Volumul schimburilor a crescut sensibil în 1967 față de 1966, această tendință confirmându-se și în 1968. Cele două părți — arată comunicatul — se vor strădui să amelioreze balanța comercială dintre țările lor.

Comunicatul precizează că acordul comercial dintre România și țările Beneluxului, semnat cu prilejul vizitei, ca și acordul de cooperare economică și tehnică dintre Belgia și România, semnat la 16 septembrie 1968 la București, constituie temelii

solide, susceptibile să dea un nou impuls dezvoltării relațiilor economice și comerciale între cele două țări.

Ministri au convenit să reunească comisia mixtă la Bruxelles, la o dată ce va fi stabilită ulterior. Ei au constatat, de asemenea, că ar fi de dorit ca comisia mixtă prevăzută de acordul comercial dintre România și țările Beneluxului să se reunească în termen scurt în vederea stabilirii listelor de mărfuri pentru anul 1969.

Comunicatul subliniază în încheiere că vizitele și convorbirile ospetului român s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și într-un spirit de cooperare pozitivă.

La 7 octombrie, ministrul român Gheorghe Ciocâr, a părăsit Bruxelles-ul plecând spre Olanda într-o vizită oficială.

Luptele violente de la Thuong Duc

Forțele patriotice din Vietnamul de sud au continuat să atace pozițiile deținute de trupele americano-saigonizeze în zona principalelor artere de circulație din jurul capitalei sud-vietnameze.

Pe șoseaua numărul 4, la șase kilometri de podul Ben Luc, atacat la sfârșitul săptămânii trecute de rachetele patriotilor, au avut loc ciocniri violente între unități ale trupelor americano-saigonizeze și grupuri ale F.N.E. În cursul luptelor, care au durat mai multe ore, a intervenit și aviația tactică americană.

De peste o săptămână, tabăra militară americană de la Thuong Duc, situată pe una din colinele ce înconjoară valea la fel denumită, continuă să fie înconjurată de forțele patriotice. Comandamentul american a lansat în ultimele 24 de ore o vastă operațiune în vederea desprinderii acestei tabere, a cărei poziție strategică este deosebit de importantă, deoarece se află în apropiere

de Danang. Noi efective americane au fost transportate pe calea aerului în sectorul acestei tabere, unde sînt înconjurate unitățile așa-numite „berete verzi”. Acțiunile americane de tip „B-52” au lansat o mare cantitate de bombe asupra presupusei poziții ale patriotilor. Fără în prezent, însă, încercările întreprinse de trupele americane în scopul de a distruge taberul din încercarea detașamentelor F.N.E. au rămas fără succes. Concomitent cu operațiunile desfășurate de agenții France Presse semnalează o concentrare a trupelor americane în zona Khe Sanh, în sectorul unde se afla baza pe care americanii au fost nevoiți să o abandoneze sub presiunea forțelor patriotice.

Ministri, autorităților școlare locale, asociațiilor de părinți, ale elevilor și altor organizații obștești. „Uniunea — se arată în memoriul amintit — consideră că sînt necesari 110.000 de noi profesori. Dar problema de bază este lipsa banilor. Dacă autoritățile locale vor să-și joace rolul, ele trebuie să găsească fonduri necesare intrucit educația nu este un serviciu local ci un serviciu național administrat pe plan local”.

Spectrul inegalității

Memorial se referă direct la nemulțumirea produsă în rândul celor interesați în problemele educației de faptul că autoritățile locale din marile orașe, influențate și de reducerea de alocații operate de guvern la capitalele ajutoarelor sociale în școli, au amputat considerabil în ultimii doi ani cheltuielile pentru învățământ (numai la Birmingham aceste fonduri au fost reduse în anul bugetar în curs cu 1.200.000 de lire). „Școlii produs — subliniază memoriul — a

fast cu altă mai puternic cu cit în cele mai multe cazuri amputările au fost operate de consiliile municipale cu majoritate laburistă și unde primarii sînt laburisti, ceea ce contrastează cu programul de sprijinire a școlii publice susținut în mod tradițional de partidul laburist”.

Intr-un studiu intitulat „ȘCOALA UNITARĂ”, R. Pedley, un apreciat pedagog londonez abordează un alt aspect al actualului sistem britanic de învățământ. Este vorba de ceea ce el denumește „barierele din sistemul educativ”. Pedley critică menținerea sistemului actual în vigoare și care datează de trei secole) compus din două tipuri distincte de școli dintre care unul are un caracter extrem de închis (așa-numitele „public schools”), fiind rezervate numai copiilor ai căror părinți dispun de posibilități materiale extrem de mari. El relevă că din această cauză, în prezent, învățământul „este singurul produs raționalizat” în Marea Britanie. „Raționalizarea — scrie Pedley — nu este directă dar după sistemul actual în unele școli copiii li se spune: «Nu te poți înscrie aici». Actualul sistem, observă pedagogul londonez, „apare ca o perpetuare a inegalității sociale”. El conchide că „lichidarea barierelor este o necesitate absolută dacă Anglia dorește să aibă un învățământ modern care, la urma urmelor nu constituie numai o dorință, ci o necesitate stringentă”.

EM. RUCAR

ÎNTREVEDERILE TOVARĂȘULUI CORNELIU MĂNESCU

Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, șeful delegației române la cea de-a 23-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a avut la New York, noi întrevederi consacrate schimburilor de păreri în legătură cu principalele probleme ale vieții politice internaționale înscrise pe ordinea de zi a sesiunii.

Un astfel de schimb de păreri a fost prilejuit de pildă, de dejunul oferit de ministrul de externe al U.R.S.S., A. Gromiko, în onoarea șefilor de delegații ale unor țări socialiste membre ale O.N.U., la care a

PERU. Tancuri în fața palatului prezidențial din Lima în timpul recentelor evenimente

pe scurt

SECRETARUL de stat al S.U.A., Dean Rusk, a avut duminică o întvedere cu ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, Andrei Gromiko. Aceasta este a doua întâlnire de la sosirea celor doi miniștri de externe al S.U.A. și Uniunii Sovietice, la New York, pentru a participa la lucrările celei de-a XXIII-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Tentativă de complot în Irak

CITIND informații provenite din Bagdad, agenția Maghreb Arab Press reia știri referitoare la dețurarea de către autoritățile irakiene a unui complot pus la cale de mai mulți ofițeri. Agenția relevă că poliția militară a arestat circa 80 de ofițeri între care și unii generali, în timp ce aceștia participau la o reuniune secretă consacrată punerii la punct a planului unei lovituri de stat prin care se urmărea înlăturarea actualului regim.

SECRETARUL general al Comitetului Central al partidului Neo Lao Haksat, Fumi Vongkhit, a adresat congresiunilor Conferinței de la Geneva din 1962 pentru Laos un nou mesaj

de protest față de bombardamentele aviației S.U.A. asupra localităților Long Chac, Bau Phet și Kham Nang din Laos.

GRAVELE incidente care au avut duminică poliția manifestanților din localitatea Londonderry, din Irlanda de nord, s-au soldat cu peste 60 de răni și 15 arestați. Violența cu care poliția a încercat să disperseze pe demonstrații a provocat numeroase proteste adresate Parlamentului britanic. La manifestații au participat și numeroși deputați, printre care John Ryan, deputat laburist, care a condamnat felul brutal în care au intervenit forțele ordinii publice. El a cerut primului ministru, Harold Wilson, să suspende regulamentul care interzice parlamentarilor englezi să dezbate în Camera Comunelor probleme referitoare exclusiv la Irlanda de nord.

PRESEDINTELE Filipinelor, Ferdinand Marcos, „este odată” să se întâlnească cu primul ministru malayezian, Tunku Abdul Rahman, în orice loc, pentru a discuta problema Sabahului — a declarat un purtător de cuvânt filipinez. El a sugerat că această întâlnire ar putea avea loc la Okio, chiar în cursul lunii octombrie.

Propunerea oficialităților filipineze nu a primit, însă, pînă

Reuniunea Consiliului F.A.O.

La 7 octombrie s-a deschis la Roma cea de-a 51-a sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.). La lucrările acestei reuniuni participă delegați din 34 de țări membre ale Consiliului. Din Republica Socialistă România, la parte la dezbateri prof. David Davidescu, vice-

președinte al Consiliului Superior al Agriculturii și Căminării, Fosean, secretar al Comitetului național român pentru F.A.O.

L.A. Wepoh a avut loc o manifestație în cadrul căreia s-a cerut ca armata americană să se retragă din Vietnam și să se retragă din portul Napoli, să plece imediat. Participanții la demonstrație au scandat țipetele: „Vietnam, NATO și ca condamnă apăsătoare americană la Vietnam”.

ÎN urma alegărilor municipale ce au avut loc în Iran la sfârșitul săptămânii trecute, partidul guvernamental Iran Novin (Nou Iran) a câștigat majoritatea locurilor în 53 din cele 55 municipalități. Iran Novin dispune de o majoritate absolută în consiliul municipal al capitalei, Teheran, precum și în celelalte orașele Isfahan, Tabriz și Shiraz. Partidul de opoziție Mardom (Partidul poporului) a obținut majoritatea locurilor numai în 7 consilii municipale.

R. S. CEHOSLOVACĂ. Aspect de muncă de la Uzina de utilaje din Decin

Există oare în America „ceva” mai bun decât banii? Intrebarea ar părea inutilă, dacă dolarul și-ar păstra imbușabil valoarea. Dar anul ea scade — potrivit statisticilor oficiale — cu 4 la sută. Așa a luat naștere mișcarea spre argint, spre platina, spre opere de artă, spre filateliile, spre... orice ar putea fi mai bun decât banii.

În ultimii doi ani, „febra argintului” a atins nu numai pe colecționarii numismatice, ci și întreaga pătură de amatori. S-a ajuns la situația paradoxală de a „colecta” monede aflate în circulație. Un dolar în subdiviziuni de argint a atins valoarea de 1,85 dolari, iar cu cât moneda era mai redusă, cu atât este mai scumpă.

Hâncile, văzându-se asaltate de „moda mărtașului”, au hărtărit și s-au suspendat schimbul hirtiei în moneda de argint. Aceasta măsură a fost adoptată cu conștientămintă trezoreriei, preocupată să păstreze o anumită rezervă de argint, cel puțin cu impuneri venite strategice (Comisia pentru energia atomică este o consumatoare de argint

pentru submarine nucleare, construcții de rachete an nevoie de argint...). În orice caz, oprirea schimbării argintului la ghișeele băncilor a dat impuls unui nou val de speculații. În circulație se află 250 de milioane de monede de argint. Singura frînă în calea unor afaceri de amploare a constituit creșterea și volatilitatea mare ale monedelor de argint

xistă... monedi de platină. O altă direcție pentru „asigurarea dolarilor” (potrivit datelor oficiale din 1940, dolarul și-a redus valoarea cu 60 la sută), o constituie o perle de artă. Goa după tablouri și sculpturi celebre, și chiar după palate întregi care sînt relictădite peste ocean, are la bază nu numai un gust de „intelectualizare a averii”, ci, în

pentru încurajarea „capării” înțele an ilicite a unor piese expuse și pentru contrafacerea de opere celebre. Într-un sens, moda achiziționării de opere de artă merge mîna în mîna cu cumpărarea de bijuterii. Orice pereche tinăru cu dare de mină începe să cumpere bijuterii nu numai pentru că „așa e moda”, ci și pentru a face investiții considerate sigure. Bogății Africii de sud se întemelaază în bună măsură pe extracția și stufarea diamantelor, iar legăturile de afaceri se desfășoară într-un lanț închis, în care fiecarei verigi îi revine o parte precisă. Dar pietrele pretioase au și ele o burză a lor și cotele înregistrate cîte o dată scăderi care îi fac pe proprietarii să vadă scîlpirea „focurilor” din pînă obținută. Se înregistrează oare în Statele Unite „o fugă” de dolari? Ar fi, desigur, exagerat să desprin-dem o asemenea concluzie, dar teama ca inflația să nu aducă „ile negre” împune anumite căutări. Și a anăruit chiar și mese-ria de consilier pen-irt... a investit cel mai bine! Z. F.